

var Tendens i den Retning, kunde det maaske være, at jeg vilde slutte mig dertil, især naar jeg kunde faa endnu bedre Færdselslinier end dem, der her foreslaas. Noget saadant har imidlertid ikke foreligget fra nogen Side. Derimod har det foreligget, at naar vi udsatte Sagen, faa vi maaske ikke alene de Lokalteter for Kongehuset, som her foreslaas, men vi faa noget meget mere storartet og noget meget mere kostbart for Kongehuset, noget, som i det hele gaar i den Retning, som jeg aldeles ikke kan være med til at arbejde videre paa. Den Ændring, som her sker med Hensyn til Arkitekt Jørgensens Plan, gaar i Retning af at indskrænke Kongens Repræsentationslokaler til Fordel for Rigsdagen. Lad være, at Indskrænkningerne kunde have været større, det kan godt være. Hvis her havde foreligget Forslag herom, havde jeg naturligvis sluttet mig dertil, men det gaar dog i den modsatte Retning af, hvad det ærede Medlem arbejder for eller tilsigter at arbejde for. Derfor er jeg kommen til den Erkendelse, at vi bør slaa til nu, hvis vi ikke maaske skulle komme til at drukne i en Kongehyldest, hvor jeg maa tage bestemt Afstand fra, hvad der saa vil ske. Det er noget saadant, jeg ser i Farvandet, og derfor kan jeg ikke være med til at udsætte Sagen. Hvis Kongeslottet skal brede sig meget paa Slotspladsen og Rigsdagsbygningen skydes tilbage, kunde det jo være — jeg har ogsaa set Antydninger i den Retning —, at Rigsdagen blev skudt hen i en Krog som noget, der egentlig ingen Betydning havde ved Siden af den store dominerende Plads, som Kongeslottet skal indtage. Den Slags Ting vil jeg ikke være med til. Saa siger jeg, at i Forhold dertil er dette bedre, thi saa faa vi en Bygning for den samlede Statsmagt, som deles mellem begge dens Afdelinger, og saa kan man være en Ven af Repræsentationslokaler for Kongen eller ikke — det er i alt Fald en bedre Ordning end den, som synes at ville komme, dersom vi gaa med til at udsætte denne Sag.

Saa omtalte det ærede Medlem ogsaa Spørgsmaalet om Arbejderne her i København og sagde, at derpaa havde vi ganske sikkert ogsaa tænkt, naar vi vare gaaede med til det her foreliggende Forslag. Dertil vil jeg svare: Ja, naturligvis. Vi have hidtil haft for lidt Arbejde her i København, vi trænge til noget mere Arbejde og ville gerne have dette Arbejde med, naar det er forsvarligt at udføre det, og det vil

det efter min Formening nu være. Men saa sagde det ærede Medlem, at det gaar ikke an, thi saa faa vi en Ophobning af Arbejde, som vil drage en stor Masse Mennesker her til København, og det vilde kun blive til Skade for Arbejderne, og det ærede Medlem pegede paa den ny Personbanegaard, som skal opføres. Der synes her at opkomme en uløselig Modsætning mellem det ærede Medlem og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og ogsaa i selve det ærede Medlems Udtalelser. Thi det, der skulde foreligge efter det Forslag, her er stillet, skulde være en Udsættelse i et Aar, men et Aar spiller i den Henseende ingen som helst Rolle. Der vil kaldes lige saa mange Arbejdere til København om et Aar som nu, saa i den Henseende vil Udsættelsen være ganske uden Betydning. Man maa huske paa, hvad det er, der foreligger her i København med Hensyn til den ny Personbanegaard. Det er et Arbejde, som med, hvad det vil føre med sig, ikke slutes i den første halve Snes Aar. Naar den ny Personbanegaard er opført, skal man til at rasere den gamle og til at rasere de to andre Banegaarde, vi have, saa skal man til at anlægge Gader og Pladser der, og saa skal man til at bygge der. Der vil komme store Byggeforetagender, og de ville maaske strække sig ud over 10—12—14, ja maaske flere Aar. Skulde man tage Hensyn til, at saa længe dette store Arbejde stod paa, maatte man ikke begynde paa et Arbejde som det foreliggende, vilde der maaske gaa 20 Aar endnu, inden vi faa denne Sag ordnet. Jeg tror derfor ikke, at den Bemærkning af det ærede Medlem var rigtig gennemtænkt, ellers havde han ikke fremsat den. Men jeg skal erkende, at naar vi kunne komme til at udføre Arbejde, der kan gøre Nytte for os — og det kan dette Arbejde ved at bringe disse Færdselslinier i Stand —, mener jeg, vi bør tage det. Naar vi slaa til nu, vide vi, hvad vi faa, det er jeg overbevist om — jeg haaber, den ærede Minister vil erkende, at den Fremstilling, jeg her har givet, er korrekt —, saa vide vi, hvad vi have i Haanden, men vi vide ikke, hvad vi faa ad Aare med de Tendenser, som ere oppe, dels kunstneriske, dels loyale. Det er et nyttigt Arbejde, vi komme til at udføre. Rigsdagsbygningen trænge vi til, og Højesteret trænger til ny Lokaler. Det er nyttigt Arbejde, vi trænge til i København, i den Retning kunne vi ikke faa for meget. Og jeg vilde betragte mig som en daarlig Repræsentant for København, om